

[Socialministeren.]

blevet ydet af de hidtidige 5 pCt. til Aldersrentenydere i Form af Huslejhjælp, og overføre disse Udgifter til de 5 pCt., der nu kan ydes til Aldersrenteboliger og Huslejhjælp. De 7½ pCt. bliver altsaa meget mere værd, end de har været hidtil, ikke mindst for Invalidere rentenyderne.

For Invalidere rentenydernes Vedkommende gælder, at dem kan man ikke uden videre medtage i Bestemmelserne om Aldersrenteboliger, fordi deres Vilkaar er saa forskellige fra Aldersrentenydernes. De er i mange Tilfælde yngre Mennesker, de skal i overordentlig mange Tilfælde have Værkstedspads, og der er andre individuelle Forhold, der spiller ind for Invalidere rentenydere, men ikke for Aldersrentenydere, som udgør en langt mere homogen Del af Befolkningen, end Invalidere rentenyderne gør. De Invalidere rentenydere, der i særlig Grad er i Trang, vil af de 7½ pCt. i Fremtiden i langt højere Grad kunne hjælpes, end de har kunnet hidtil.

Idet jeg i øvrigt skal takke for Tilslutningen til Lovforslaget paa de Punkter, hvor man har været enig, skal jeg fortsat anbefale det til en velvillig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting, saaledes at det kan træde i Kraft den 1. Oktober i Aar.

Villumsen: Venstres ærede Ordfører fandt sig foranlediget til at gøre mig opmærksom paa, at der ikke var nogen større Uro ved Satsernes Fastsettelse, da Socialreformen i Maj 1933 blev vedtaget. Det er jeg ganske klar over, der plejer aldrig at være noget større Slagsmaal umiddelbart foran et Forligs Indgaelse. Men det bortforklarer ikke, at jeg havde Ret, naar jeg sagde, at Socialdemokratiet altid har arbejdet paa at skabe de bedst mulige Kaar for de gamle, og det glæder mig i høj Grad, at den ærede Ordfører nu i Dag har givet Udtryk for det samme, at det sandelig ogsaa var hans Ønske. Jeg er sikker paa, at hvis det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og mit Parti paa Grundlag af det Forslag, der nu foreligger, i Fællesskab dyrker disse Tilbøjeligheder til at skabe de bedst mulige Kaar for de gamle, saa skal vi nok naa et Resultat. Skade kun, at det ikke af den ærede Ordførers Udtalelser fremgik, hvorvidt Venstre vilde være med til at nedsætte Aldersgrænsen, og hvorvidt man vilde være med til den Forhøjelse, der er Tale om i dette Forslag.

Jeg er klar over, at mine Udtalelser om Folkepensionering vilde blive forstaaet paa forskellig Maade. Det har aldrig været

min Tanke, at man her skulde bygge noget nyt op. Det, jeg talte om, var udelukkende en Overbygning paa den nu bestaaende Aldersrente, forstaaet paa den Maade, at naar Samfundets Udgifter til Aldersrente nu stærkt nærmer sig 100 Mill. Kr. aarlig, saa kunde man tage op til Drøftelse dette Spørgsmaal, hvorvidt det vil være muligt som en Overbygning paa denne Aldersrente at skabe en Art Folkepensionering. Jeg paapegede de store Vanskeligheder, der vil være derved, da langtfra alle er saadan stillede, at de kan betale det Forsikringsbidrag, der her vil være Tale om, og derfor vil jeg gerne forstaa det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, som talte om, at man maatte lade dem betale, som var i Stand dertil, paa den Maade, at man ogsaa kunde lade dette eventuelle Gode tilflyde dem, som paa Grund af økonomisk Uformaaenhed var ude af Stand til at betale, saaledes at de ogsaa kunde faa Andel i denne Overbygning. Hvis denne Udtalelse maa forstaaes paa den Maade, saa tror jeg, at der vil være Mulighed for, at mange i denne Sal kan finde hinanden i Arbejdet for at skabe en Afrunding af Folkepensioneringen.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk mente ikke, at Boligproblemet for Aldersrentenyderne har samme Betydning paa Landet og i de mindre Byer, som det har i de større Byer. Jeg tror, man skal ned til ret smaa Bebyggelser, før man kan sige, at dette Spørgsmaal har liden eller ingen Betydning, og derfor har den Bestemmelse i Loven sin store Berettigelse, og jeg vil fortsat anbefale den.

Søren P. Larsen: Jeg skal kun gøre Bemærkninger vedrørende et Par Ting, idet jeg allerede i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg, der afgav Betænkning i Efteraaret, har givet Udtryk for, at hvor det drejer sig om en Forhøjelse af de personlige Tillæg, der bør den Del af Udgifterne ved Ordningen, der ikke skal bæres af den enkelte, nu fuldt ud bæres af Staten — det var for Resten et Standpunkt, som fik Tilslutning bl. a. fra Amtmand Topsø-Jensen, som ogsaa var Medlem af Udvalget, selv om han ikke gav det samme Form —, idet vi jo har været meget bange og er bange for det Refusionssystem, som knytter sig til den nugældende Lovgivning. Og jeg kan sige, at Angsten er ikke blevet mindre, efter at Udligningsforslaget er blevet gennemført, og vi forventer med bange Anelser Virkningen deraf. Derfor stillede vi ogsaa Forslag om en særlig Udformning af Lovforslaget, om at overføre Dele af de